

Мандрівник

Василь Симоненко

Кусень хліба, молоко в торбині,
Босі ніжки, збиті до крові, —
Гонить хлопчик гуси по стежині,
Прутиком похвиськує в траві.
І звертають хлопцеві з дороги,
Кидають привітно на ходу:
“Ти куди, козаче кривоногий,
Може вже шукаєш молоду?”
Тільки він всміхається солідно
Та з-під лоба гляне мимохідь,
І ёму ні трохи не обідно,
Що ёго не хочуть розуміть.
Бо ж ніхто не знає, що хлопчина
Всі шляхи, де йшли мандрівники,
Буде знати, як оцю стежину,
Що веде від хати до ріки.